

L'ACCENT
www.laccent.cat
suplement especial

Estudians de la UB se solidaritzen amb els impuats / FOTOS/SEPC

Jutge de l'Audiència Nacional Fernando Grande-Maestris

Pols de
l'esquerra
independentista
a l'Audiència
Nacional

CROLOGIA ANTIBORBÒNICA

13 DE SETEMBRE

Davant la visita rei Joan Carles de Borbó a la ciutat de Girona, convidat pel rectorat de la Universitat de Girona, l'Esquerra Independentista gironina, encapçalada per l'organització estudiantil SEPC, convoca una jornada de lluita i reivindicació. Les accions de rebuig són una manifestació al matí i una concentració a la tarda. En aquest darrer acte, dos encapçalats cremen una fotografia on apareixen tant el rei com la reina. El moment és captat per les càmeres de televisió i recollit per mitjans d'arreu de l'Estat.

14 DE SETEMBRE

Comença l'enrenou mediàtic i judicial. La fiscalia general de l'Estat demana una investigació sobre els fets enmig d'un clima tens marcat per les declaracions dels diferents líders polítics, tant espanyols com catalans.

15 DE SETEMBRE

El conjunt de l'Esquerra Independentista gironina (CUP, El Forn, JAG, Endavant, Maulets, MDT, COS, PSAN i SEPC) es manifesta contra la decisió de la Fiscalia de l'Audiència Nacional d'obrir diligències per la crema de la fotografia. La ciutat viu un fort setge policial tot i l'èxit de la convocatòria.

18 DE SETEMBRE

Es presenta a Girona la campanya 'Jo també soc antimonarquic/a' en solidaritat amb els possibles encausats. Comencen a arribar centenars d'adhesions de col·lectius i persones individuals.

19 DE SETEMBRE

Jaume Roure, veí de Banyoles i militant d'Endavant (OSAN) és citat a declarar dos dies després a l'Audiència Nacional de Madrid.

21 DE SETEMBRE

Acompanyat per un autocar organitzat per Alerta Solidària, Roure declara al tribunal espanyol mentre a la plaça Colón madrilenya l'esperen una cinquantena de persones vingudes des de diferents punts dels Països Catalans per donar el seu suport. Roure reconeix haver cremat el retrat reial i el jutge el deixa en llibertat sense fiança però manté l'acusació d'injúries a la corona.

Dos joves militants de l'Assemblea de Maulets de Figueres són retinguts per la policia local acusats de realitzar pintades en suport a Roure i la campanya.

22 I 23 DE SETEMBRE

Es realitzen actes i concentracions de suport arreu del territori: Sabadell, Molins de Rei, Tarragona, Vic, Ripoll, Reus, Vilafranca del Penedès o Girona. A altres indrets com València, Vilanova i la Geltrú o Sant Andreu del Palomar (Barcelona) s'hi fan diferents accions.

24 DE SETEMBRE

El jutge de l'Audiència Nacional espanyola Fernando Grande-Marlaska demana la identificació de les persones que han cremat retrats reials durant el cap de setmana per tot el Principat. Mentrestant, l'organització antirepressiva Alerta Solidària anuncia que les autoinculpacions ja arriben a les 2.500.

26 DE SETEMBRE

Enric Stern, veí de Girona i militant de Maulets i el SEPC, és citat a declarar a l'Audiència Nacional com a segon imputat per la crema de fotografies Així mateix el fotògraf gironí Jordi Ribot, és citat pel mateix òrgan per tal que entregui les fotografies que va fer aquell mateix dia a Girona després que es negués a donar el material als Mossos d'Esquadra.

El Grup de Periodistes Ramon Barnils i el Col·legi de Periodistes de Catalunya emeten dos comunicats donant suport a Ribot.

27 DE SETEMBRE

Les Candidatures d'Unitat Popular (CUP) realitzen una roda premsa a Barcelona on mostren el seu suport a tots els inculpats en la campanya 'Jo també soc antimonarquic/a'. Alhora, fan públic un manifest signat per 22 regidors on demanen la fi de les hostilitats judicials i fan una defensa de la llibertat d'expressió.

28 DE SETEMBRE

Enric Stern declara a l'Audiència Nacional on reconeix els fets en tot moment com un acte legítim de desobediència a l'Estat i a la imposició d'un monarca espanyol. El jove queda en llibertat amb càrrecs, sense mesures cautelars, per ordre del jutge Santiago Pedraz. De nou, un autocar amb una cinquantena solidaris acompanya el gironí a Madrid.

El jutge de l'Audiència Nacional Fernando Grande Marlaska cita a declarar 9 persones més com a imputats per la crema de fotografies que es van realitzar a les concentracions del cap de setmana del 22 i 23 de setembre.

El nucli del SEPC de la UB organitza una concentració de suport a Stern a la seva facultat, la de física del campus Diagonal de Barcelona. Durant aquest acte cremen un dibuix gegant del rei. Aquest acte torna a aparèixer a tots els mitjans d'àmbit estatal.

28 DE SETEMBRE

A Manresa i Lleida desenes de persones cremen més fotografies del rei espanyol.

Suplement especial de L'ACCENT

Pols judicial de l'esquerra independentista amb l'Estat

REDACCIÓ BARCELONA

La darrera notícia al moment del tancament d'aquest suplement especial que hem fet L'ACCENT és que les nou persones imputades per declarar dijous 4 d'octubre a l'Audiència Nacional espanyola són de les comarques gironines. Aquest ha estat el darrer episodi del pols que des del dia 13 de setembre manté l'esquerra independentista amb la Justícia espanyola.

Hores abans, Alerta Solidària denunciava que "la Guardia Civil ha reclamat informació sobre les persones que van llogar les furgonetes per anar a l'Audiència Nacional" el dia en que hi declarava Enric Stern per solidaritzar-s'hi. Sembla que l'empresa que les va llogar va rebre dues visites del cos policial per reclamar-li informació sobre la persona que havia donat el nom per llogar-les.

Davant d'aquests fets i de l'escalada repressiva que es viu des del dia 13, Alerta Solidària denuncia "la manca de llibertat política a la qual ens sotmet l'Estat espanyol i el propi Departament d'Interior, de la mà de Joan Saura, suposa un perillós precedent pel que fa a la constant retallada dels drets més elementals".

La resposta de les organitzacions de l'esquerra independentista a les citacions que ha fet l'Audiència Nacional a algunes de les persones que han cremat

retrats del rei ha sorprès bona part dels mitjans de comunicació i de la classe política, tant catalana com espanyola. Des del primer dia que es va conèixer la imputació de Jaume Roure, la solidaritat s'ha escampat arreu dels Països Catalans, i ja són desenes les persones que també han cremat fotografies del monarca espanyol a cara descoberta.

La campanya de solidaritat l'ha impulsada l'organització antirepressiva Alerta Solidària, amb el suport unitari de totes les organitzacions de l'esquerra independentista catalana (Endavant, Maulets, CAJEI, CUP, MDT, SEPC...).

Resposta institucional catalana

El ressò mediàtic de les citacions judicials i de les mobilitzacions de resposta ha agafat una volada tan gran que fins i tot al Parlament de Catalunya ha arribat el debat generat. Així, el divendres 28 de setembre la cambra principatina aprovava amb els vots de CiU, PSC, ERC i ICV una moció que demana el "respecte pels símbols de les institucions de l'Estat", alhora que recomanava una resposta judicial, policial i mediàtica proporcionada.

L'endemà, el dissabte 29, el consell nacional d'ERC aprovava un text solidaritzant-se amb els inculpats.

Lluís Sales, portaveu d'Alerta Solidària, considera que posicions com la

del consell nacional d'ERC responen a la voluntat de la direcció "de salvar la papereta davant la militància", ja que aquest partit forma part de la Generalitat que compleix escrupolosament amb el que dicta l'Audiència Nacional de Madrid.

Mobilitzacions previstes

Totes les previsions apunten que el procés judicial no s'ha tancat. D'una banda, s'espera la compareixença a Madrid dels nou gironins citats. Però, tenint en compte l'actitud que ha tingut de moment aquest òrgan, no sorprendria que persones d'altres poblacions que també han cremat retrats haguessin de compareixer a l'Audiència.

De la banda del carrer, les previsions també indiquen que no es refredarà la dispersa, ja que hi ha convocatòries en diverses poblacions. I per al dia 12 d'octubre està convocada una manifestació a Lleida coincidint amb els 300 anys d'ocupació borbònica de la ciutat, que també es farà ressò de la solidaritat antimonarquica.

Conscients de totes aquestes convocatòries i del procés judicial obert, som conscients que quan alguns lectors el llegiu aquest suplement especial ja hi haurà nous fets que no haurèu pogut recollir en aquest suplement. Els trobareu, doncs, a L'ACCENT 116.

Els 27 regidors de la CUP se sumen al rebuig a la monarquia

LAIA ALTARRIBA BARCELONA

La solidaritat amb els imputats per injúries a la corona també ha arribat als càrrecs electes de les CUP (Candidatures d'Unitat Popular).

El dijous 27, en roda de premsa, van presentar un manifest que recollia l'adhesió dels 27 regidors de les CUP amb el títol: "Nosaltres també som antimonarquics".

En el document, els regidors exigeixen no només la retirada dels càrrecs oberts contra els encausats, sinó que també demanen la dimissió dels responsables polítics del Departament d'Interior, Joan Saura i Joan Boada, i l'aturada de la persecució policial i política dels militants de l'Esquerra Independentista que lliure i obertament estan qüestionant la Monarquia espanyola.

Roda de premsa de les CUP el dijous 27 al Col·legi de Periodistes de Barcelona // FOTO: L'ACCENT

Des de les viles i ciutats
Construïm la unitat popular

CUP

Candidatura d'Unitat Popular
Manresa

manresa.cup.cat - manresa@cup.cat

c. Tordera 34
08012 Barcelona

la Barraqueta
ateneu independentista
de Gràcia

Sirga node

libertat en moviment espai de programari lliure

quicosabate

casal independentista popular

Sant Roc, 8 baixos
Sant Celoni
www.quicosabate.org

CUP

Candidatura d'Unitat Popular
Sant Celoni

la pi
oi xa

C/Almeda s/n
Llibreteria de Plaça Vellat
17402 Bordils
Girona

Bordils

JORDI GARRIGÓS
BARCELONA

5.000 abraçades de solidaritat

D'ençà de la manifestació contra la presència del rei espanyol, celebrada a Girona el passat 13 de setembre, s'ha despertat un fort sentiment de solidaritat des de diferents àmbits de la societat catalana.

La crema de la ja famosa fotografia va despertar a l'aparell mediàtic i judicial espanyol, que ràpidament va posar en marxa diverses mesures criminalitzadores i repressives. Tot i això l'Esquerra Independentista gironina va reaccionar ràpid amb l'inici de la campanya "Jo també soc antimonàrquic" que va coincidir amb l'anunci de la Fiscalia General de l'Estat d'investigar els fets ocorreguts durant la protesta.

Aquesta ràpida reacció va ser clau en l'organització de l'autocar que va acompanyar als dos encausats a Madrid. Segons afirma Lluís Sales, portaveu de l'organització antirepressiva Alerta Solidària: "La resposta de l'esquerra independentista

era obligada. Les estratègies repressives cada cop són més subtils i no tenim temps per asajar-ne els efectes. No ens queda altre remei que oferir respostes immediates i organitzar una resposta política de llarg termini".

Concentracions i més encausats

Pocs dies després de la primera declaració d'un dels imputats, Jaume Roura, les concentracions i accions de suport s'han repetit arreu del territori. Cosa que ha portat a que fins a deu persones més hagin de viatjar a la capital de l'Estat Espanyol davant el jutge de l'Audiència Nacional, Fernando Grande-Marlaska. En aquest sentit, Alerta Solidària considera que no és un fet casual ja que, "l'Estat i la fiscalia, en un moment propici de

debat pre-electoral, han decidit prémer fort contra les expressions independentistes al carrer. Van fer un càlcul ràpid i el PSOE devia veure un possible rèdit en aquest tema".

El punt fort de la campanya són les 400 persones que s'han autoinculpat. I també les més de 5.000 les persones i 380 col·lectius que han mostrat la seva solidaritat a través de la web amb els encausats des de d'arreu dels Països Catalans, cosa que ha sorprès als propis organitzadors. Per Sales, les mostres de suport són indispensables: "Ningú sap si el nivell de tensió serà el mateix d'aquí a quinze dies.

Però el que sabem segur és que hi haurà una bona pila d'encausats que hauran d'anar a declarar davant en Grande-Marlaska o algun altre jutge de l'Audiència Nacional. I un procés a l'Audiència Nacional és poca cosa; sense una xarxa de solidaritat ben estesa aquests processos encara podrien ser més durs del que ja són".

Fotògrafs pressionats per l'AN i els Mossos

ARNAU URGELL RIPOLL

El fotògraf *free lance* Jordi Ribot ha estat interpel·lat pels Mossos d'Esquadra per tal que lliurés fotografies de les concentracions antimonàrquiques de Girona.

Després de negar-s'hi -els Mossos afirmaven que tenien ordre judicial, fet que no era cert- el jutge de l'Audiència Nacional espanyola Grande-Marlaska el va citar com a testimoni. Ribot va decidir entregar les imatges per evitar que l'acusessin de desobediència a l'autoritat.

Les reaccions de suport s'han succeït: la Universitat de Vic-Ribot és professor d'aquest centre- ha recordat que "els periodistes no són policies"; també el Col·legi de Periodistes i el Grup de Periodistes Ramon Barnils han criticat molt durament l'actuació judicial i policíaca i han afirmat que "el lliurament de material no publicat pot suposar una forma de vulneració del secret professional". El Grup Barnils anava més lluny i subratllava que "a ningú se li escapa el rerefons polític que hi ha darrere aquest requeriment i les especials característiques de qui el fa en última instància: un tribunal excepcional de justícia hereditat directament del franquisme".

Una setantena de periodistes es van manifestar en solidaritat amb Ribot a Girona minuts abans de la concentració de suport a Enric Stern.

Pedreguer aprova un mural contra el rei

FRANCESC MIRALLES PEDREGUER

Emmarcada dins la campanya "300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència", la vila de Pedreguer (Marina Alta) ha centrat part de l'atenció mediàtica durant l'última setmana per l'autorització del consistori local a realitzar un mural on apareixien Felip V i Juan Carlos I de Borbó cap per avall. Els antecedents ens porten al passat 25 d'abril on dins la programació de la diada estava previst fer-lo. Tot i comptar amb l'autorització reglamentària per part de l'Ajuntament, activistes de la campanya van ser interromputs un cop havien començat el mural per agents de la Policia Municipal que el van prohibir

continuar. Davant d'aquest fet, els joves independentistes van optar retirar-se de moment.

L'assemblea comarcal de Maulets va optar per fer partícips als grups de l'oposició de Pedreguer, PSPV-PSOE, Bloc i Aixa (que conjuntament sumen 7 regidors front als 6 del PP) després dels fets produïts, i demanar-los que presentaren una moció per poder acabar el mural. També és demanant suport explícit a la mateixa campanya. L'executiva del PSPV-PSOE va obligar els seus regidors a esmenar la moció perquè el mural "s'ajustara a la legalitat vigent" i no poguera aprovar-se sense un informe jurídic previ.

El vot afirmatiu va arribar el passat dijous 27 de setembre, amb l'única oposició del Partit Popular.

BREUS

Autocars escorcollats

Els solidaris amb en Jaume Roura i amb l'Enric Stern també van patir la repressió espanyola. L'autocar que va viatjar fins a Madrid el passat divendres 21 va estar retingut durant trenta minuts a l'entrada de la ciutat castellana. La Policia Nacional espanyola va fer baixar tots els catalans de l'autobus per identificar-los i escorcollar-los. A més, tot l'equipatge que hi havia dins del vehicle va ser regirat i vigilat en tot moment. En Jaume va estar separat de tothom, envoltat de policies. Una setmana després, es repetia la història. Tres furgonetes camí de Madrid van ser aturades per la Policia Nacional espanyola, possiblement reconegudes prèviament pels Mossos d'Esquadra. Una de les furgonetes va ser interceptada per un cotxe no policial ple d'agents de paisà encaputxats, que van desviar el vehicle fins a una àrea de servei. Allà, els solidaris catalans van ser identificats i escorcollats de nou. Després d'una tensa espera, la furgoneta va poder seguir el seu viatge escortada per tres furgons policials.

Figuerencs acusats d'injúries

Dos joves independentistes de Figueres (un dels quals és menor) van ser retinguts la nit del divendres 21 de setembre per la policia local a causa d'unes pintades on apareixien lemes contra el rei. Els dos joves, militants de Maulets, van ser retinguts al voltant d'unes quatre hores i se'ls va citar a declarar l'endemà al matí, acusats de malmetre mobiliari urbà i d'injúries a la Corona. Davant aquest fet, Alerta Solidària va convocar mobilitzacions de protesta al llarg de tot el dia.

El proper dia 11 d'octubre, la fiscalia de menors de Girona farà una vista per decidir si hi tira endavant el cas o s'inhibeix a favor de l'Audiència Nacional espanyola.

Concentració solidària a Molins de Rei // FOTO: CUP

Retirada la fotografia del rei de l'Ajuntament de Berga

Pocs dies abans de la primera crema de fotografies a Girona, el ple de l'Ajuntament de Berga va aprovar una moció que van presentar els dos regidors de la CUP per retirar la imatge del rei espanyol de la sala de plens. La moció es va aprovar amb els vots de la mateixa CUP, d'ERC i de CiU; el PSC es va abstenir i el PP hi votar en contra.

ATUREM LA REPRESSIÓ
FORA LES FORCES D'OCCUPACIÓ

www.alertasolidaria.org

ALERTA solidària

Concentració 6 d'octubre
Plaça de l'Ajuntament.
Ripoll

Convoca: "Al Ripollès no tenim rei"

Dóna suport: CUP-Ripoll, CUP-Sant Joan i L'Espurna.

El Ripollès és i serà antimonàrquic!

ALS INSTITUTS I UNIVERSITATS DELS PAÏSOS CATALANS

NO TENIM REI

SEPC
Síndicat d'Estudiants dels Països Catalans

WWW.SEPC.CAT

>>> l'inici de tot plegat: mobilitzacions a **Girona** contra la presència del rei espanyol el dia 13 de setembre

>>> compareixença de Jaume Roure a l'**Audiència Nacional espanyola** per declarar davant del jutge Santiago Pedraz el divendres 21 de setembre. Una setmana després també hi declarava Enric Stern. En totes dues ocasions, una delegació solidària els va acompanyar.

>>> la solidaritat amb els encausats i el rebuig a la monarquia es fa sentir arreu de les comarques. Fotografies d'Elx, Vilafranca del Penedès, Molins de Rei i Reus.

>>> els estudiants també protesten el divendres 21 a la **Universitat de Barcelona** convocats per la SEPC en solidaritat amb el seu company Enric, un dels encausats.

LA CRÒNICA

Injúries a la corona Anacronisme i atac a la llibertat d'expressió

La ràtja jurídic-policial contra l'independentisme català d'aquestes darreres setmanes es duu a terme sota el pretext de la crema de fotografies del rei espanyol, que els jutges de l'Audiència Nacional, òrgan competent en aquests casos, consideren un delict d'injúries a la corona.

El codi penal espanyol tipifica com injúries al rei tota acció o expressió que lesioni la dignitat del monarca i li associa una pena de presó de 6 mesos a 2 anys si considera la injúria greu i si és lleu una multa de 6 a 12 mesos.

El jutge Santiago Pedraz

El jutge encarregat del cas, Santiago Pedraz, considera que la crema de fotografies tenien com a únic objectiu deshonrar i menysprear al monarca espanyol i determina que aquesta acció simbòlica no està protegida pel dret a la llibertat d'expressió, ja que assegura que l'acció era innecessària i desproporcionada per mostrar el rebuig a la monarquia.

Paral·lelament al procés iniciat contra en Jaume i l'Enric, el jutge Grande-Marlaska ha decidit atacar les mostres de solidaritat, i acusa a diversos independentistes d'un delict d'injúries a la corona.

També va citar a un periodista, que s'havia negat a entregar als Mossos d'Esquadra unes fotografies on es podien identificar els autors de la crema d'imatges del monarca. Grande-Marlaska va amenaçar al periodista d'acusar-lo de desobediència greu a l'autoritat judicial, delict castigat amb una pena de presó de 6 mesos a un any, si no entregava les fotografies. Aquesta actuació judicial suposa un atac directe al secret professional, dret necessari per preservar la llibertat d'informació de tot periodista.

En poques setmanes, les investigacions sobre aquests delictes es donaran per finalitzades, i es celebrarà el judici oral, on es dictarà sentència. En cas que siguin condemnats pel delict d'injúries greus a la corona, el jutge podrà, si els acusats no tenen antecedents penals, no decretar l'ingrés a presó dels independentistes.

Arnau Mallol, Barcelona

Contra la por, la força de la raó

Girona és una ciutat, com a mínim, especial. L'encant dels carrers del Barri Vell, els parcs, els racons... Tot forma part de la ciutat que bull i viu intensament els dies, un rere un altre. Però ja fa unes quantes setmanes que l'olla bull amb més força que mai. La visita a la ciutat del rei d'un estat que no ens és propi va marcar inexorablement el destí de la ciutat, i dels seus habitants.

Fins i tot de la comarca, i de les comarques veïnes. Girona sempre ha estat una ciutat amb una forta tradició republicana i això es fa evident en moments com aquest. Obviament, les reaccions no es van fer esperar. El mateix dia al vespre els i les gironines es concentraven a la Plaça del vi, envoltant una fotografia dels reis que va ser cremada en una clara mostra de rebuig a la visita del criminal en cap espanyol. La burocràcia espanyola es va posar en marxa i va fer investigar els autors de la crema, i això encara va mobilitzar més a la gent.

I la reacció popular va ser extraordinària. La manifestació del dissabte següent en què, amb

la força de la raó, Girona va trencar un cordó policial tant exagerat com espectacular deixant enrere les pors d'un passat tèrbol i amb la valentia de saber que estàvem fent el més correcte. Fins i tot més d'un no va poder reprimir les llàgrimes. Ho estàvem aconseguint, vèiem que no estàvem sols en aquell afer i que la reacció popular era immediata i solidària.

Just una setmana més tard, una nova concentració espectacular tornava a sacsejar l'actualitat del país. Vora un centenar de fotogra-

fies reials tornaven a ser cremades al mateix lloc on va començar tot, en un acte clar de desobediència contra la repressió. La imatge de la plaça del vi plena de petites flames tornava a ser realment emotiva. Girona estava al nostre costat.

Les mobilitzacions no s'han aturat, i ara per ara, tampoc sembla clar que s'hagin d'acabar en un termini curt de temps. Dos encausats per un delict que no ho és (malgrat diguin el que diguin les lleis espanyoles) no és una broma, i l'independentisme combatiu segueix responent els atacs d'aquells que desitjarien silenciarnos. L'estat espanyol i els partits polítics convencionals han seguit jugant al joc de sempre, la provocació prèvia i el victimisme posterior, però aquesta vegada la maduresa del moviment i la capacitat organitzativa han aturat aquest espiral. Tots els col·lectius de l'Esquerra Independentista gironina han donat una resposta exemplar en els moments més complicats i, empenyats pel suport popular, tot ha estat més senzill.

Entre la gent implicada en l'organització de les mobilitzacions, els sentiments són estranys, i les sensacions contradictòries. Per una part tothom està orgullós de l'eficient capacitat resposta que s'està tenint, però per l'altra es tem que serveixi de poc. Cansats, però contents de la feina ben feta, i amb la dignitat d'aquell que té la força de la raó seguirem treballant des d'aquest racó de país per la llibertat, 300 anys després. La por a hores d'ara ja no hi és. L'orgull i la dignitat planen sobre tots nosaltres.

Dani Xavier, Alerta Solidària

Crònica del viatge a Madrid per acompanyar en Jaume Roura

Ironia per no perdre la serenitat

Estàvem esperant l'autobús que venia de Girona petant la xerrada. Ens preguntàvem: "els Mossos ens aturaran a Lleida? En quin punt ens esperarà la Policia Nacional?"

Acompanyàvem al primer dels citats a declarar a l'Audiència Nacional pels fets de Girona i comptàvem que passaria just el que va succeir. Al cap d'unes hores de viatge, a l'interior de l'autobús, a les fosques, s'hi podia observar una estampa prou típica dels viatges amb aquest mitjà de transport: una munió de caps i extremitats sobresortint per dalt i pels costats dels seients d'un grup de joves que dormien dolça i plàcidament. Si una càmera d'un gran mitjà de comunicació hagués captat aquest moment i després hagués sortit per la televisió, fugint de la típica imatge que es dona de qualsevol moviment polític i social dissident, qui ho diria que aquests jovenets són

uns brètols, vàndals, etc.? La quietud d'aquest moment es va acabar quan un cotxe de la policia secreta va ordenar als conductors que es dirigessin cap a una àrea de servei.

És obvi que van localitzar el vehicle gràcies a la col·laboració dels Mossos. No hi havia ni un sol client. Ens esperaven sis furgonetes i una munió d'agents d'uniforme. Ens van fer baixar un per un, motxilla inclosa, i ens van escorcollar de dalt a baix. Després dues furgonetes ens van escortar fins a la Plaza Colón, davant de Los Jardines del Descubrimiento on hi ha la bandera de 290 metres quadrats. Un cordó policial impedia el pas a tota aquella persona que per estètica podia semblar simpatitzar amb l'encausat. Al cap d'uns moments aparagueren una

trentena de persones pertanyents a col·lectius castellans a donar-nos suport. Un moment molt emocionant. Intercanvi d'aplaudiments. Tots junts vam cridar càntics sense parar, i quan

semblava que la intensitat d'aquests afuixava, aleshores d'entre la multitud de viants que sí que podien accedir al carrer Gènova en sortia algun atrevit que amb actituds desafiantes (això sí, sabent que en cas d'incidents serien protegits per la policia) enèrgicament deixava anar un "arriba España! Viva Franco!" i instantàniament els crits es revifaven proporcionalment al grau de provocació del transeünt.

La ironia alhora de relatar fets com aquests fa que la història en si mateixa adopti un aire de superficialitat, amb la perillositat que això comporta a l'hora d'afavorir la normalització de la pressió policial sobre les persones que dia rere dia van contraccorrent. Un cop estés en compte això, la ironia esdevé una eina útil d'ús habitual per tal de no perdre els nervis, la serenitat i la constància que requereix el fet de militar en alguna organització o col·lectiu.

Nícola Duran, Barcelona

cap tirania pot dominar
qui desobeeix lleis injustes
solidaritat amb l'Enric i en Jaume

Desobediència!

endavant

ORGANIZACIÓ DE DRETTES I DEFENSAMENT INDEPENDENT
WWW.ENDAVANT.CAT

Memòria històrica

Els borbons: símbol de repressió i centralisme

La dinastia dels Borbons s'implantà a l'Estat espanyol després de la Guerra de Successió. Amb les victòries del 1707, del 1714 i del 1715, el monarca Felip V s'imposà sobre la coalició europea que donava suport al candidat de la casa dels Habsburg, en Carles VI.

La victòria dels Borbons suposà, mitjançant els decrets de Nova Planta, la implantació del centralisme francès al conjunt de la monarquia hispànica. Desaparegueren les institucions dels regnes de l'antiga Corona d'Aragó, el català fou prohibit com a llengua d'àmbit públic, amb l'establiment de les capitanies generals es procedí a l'ocupació militar de facto del territori català i es trasplantà el sistema administratiu i fiscal castellà amb la introducció de figures com els corregidors, els regidors i els intendents.

El poble català assistia a l'establiment de l'inte-

Felip VI // FOTO:Wikipedia

grisme centralista espanyol, la persecució de qualsevol manifestació particularista i l'aparició a finals del segle XVIII, sota el regnat del reformista Carles III, dels símbols nacionals espanyols que avui encara perduren, l'himne i la bandera.

Aquesta progressiva nacionalització continuà durant el segle XIX després de l'anomenada revolució liberal. Els monarques borbons, tant Ferran VII, com la regent Maria Cristina o la reina Isabel II donaren suport als governs liberals de tall més reaccionari.

La identificació en aquesta època de la monarquia amb l'església i amb els grans latifundistes castellans i andalusos fou gairebé total, únicament el moviment carlista, de signe encara més tradicionalista, produí alguna distorsió en aquests suports; disputa que no deixava de ser un enfrontament de criteris en els mateixos sectors socials, així com una lluita intrafamiliar per obtenir el tron.

Mentre tot açò ocorria, el procés d'espanyolització continuava, els governs liberals moderats, amb el patrocini dels monarques Borbons, continuaven la seua política premeditada d'homogeneïtzació i aniquilació de les nacions sense estat existents a la monarquia espanyola. D'aquest període daten l'actual divisió provincial de l'Estat, que incloïa comarques castellanes a València i Alacant, i la supressió definitiva de l'antic règim foral basc.

Però l'alineament quasi total de la monarquia borbònica amb els latifundistes castellans i andalusos i la classe política més decididament reaccionària, perjudicava econòmicament les emergents burgesies basca i catalana, les quals impulsaren tímidament el reviscolament cultural dels seus territoris.

Ràpidament, les reivindicacions regionalistes de la burgesia foren rebassades per les d'unes classes populars que no havien abandonat les seues lluites socials durant tots aquests anys i que ara rebien una empenta amb la progressiva implantació del moviment obrer.

En entrar el segle XX es perfilava una situació potencialment conflictiva, per una banda teníem la monarquia borbònica alineada obertament amb la reacció ultramontana castellana; per l'altra, unes burgesies catalana i basca que qüestionaven

el model econòmic i polític de l'Estat, però que s'emparaven en ell per tal de reprimir a les classes populars. Per últim trobem el seu conjunt, cada cop més organitzat al voltant de partits republicans i les organitzacions del moviment obrer.

El paper de la monarquia durant aquest període va ser determinant, Alfons XIII no va dubtar en el seu recolzament als sectors dretans més reaccionaris, alineats ideològicament amb la jerarquia de l'església catòlica. Això per exemple es va traduir en el seu suport a la dictadura que el general de l'exèrcit Primo de Rivera va exercir, ajudat per una junta militar entre els anys 1923 i 1930.

Durant el convuls període de la II República no ens ha de resultar estrany veure com les forces dretanes encapçalades per la CEDA es declaren partidàries de la reimplantació de la monarquia, representant de tots aquells valors reaccionaris que defensaven.

És per això que amb el sagnant triomf a la guerra del General Franco, defineix el seu règim militar com a una 'regència', manté la legitimitat dels borbons i prepara el seu futur retorn.

Aquest retorn es produirà en la figura de l'actual monarca Joan Carles I, símbol inequívoc de quin va ser el signe polític del procés de reforma política que encetà l'Estat espanyol a partir de l'any 1975 amb l'objectiu d'homologar-se políticament i econòmicament amb la resta de països occidentals.

La monarquia borbònica és el símbol més evident de l'espanyolisme més ranci, de l'opressió nacional de totes les nacions sense estat i del sotmetement de les classes populars.

Sota la cobertura d'un règim parlamentari de representació delegada i una descentralització administrativa parcial, se'ns pretén presentar l'actual estat reformat com a democràtic, però ens trobem amb la mateixa Espanya de sempre, l'Espanya dels Borbons, l'Espanya dels Decrets de Nova Planta, l'Espanya de l'incendi de Xàtiva, l'Espanya de Franco i Primo de Rivera, l'Espanya de Felipe González i el GAL, en definitiva l'Espanya de Joan Carles I de Borbó.

Rafa Escobar, Manises (l'Horta)

PASSEJANT PER LA BLOCSFERA

Reproduïm els fragments de missatges que hem trobat en alguns blocs d'Internet que reflexionen sobre la crema del retrat del rei i les conseqüències que ha portat:

Jaume Roure com a exemple

<http://blocs.mesvilaweb.com/abel>
Abel Caldera (Berga)

"Moltes vegades he sentit històries del tipus "era un radical, però quan va acabar la carrera es va aposentar i mira on ha arribat!" I no parlo de la transició. Parlo de fa molts pocs anys i d'històries explicades per gent que va militar a l'independentisme a principis dels noranta. Mira, aquest tal (i per tal enten director general o bé cap de redacció) era de l'MDT. I és clar, acabes pensant: els de la meua generació acabarem igual?"

Doncs no, no hem acabat igual. Des del 1996 pocs, molt pocs, han acabat als partits parlamentaris. I no només això, sinó que amb la nostra conducta hem rearmat moralment la lluita independentista. Per a la nostra generació s'han acabat les mitges tintes. Segurament molts dirigents d'ERC deuen estar sorpresos pel rebot general, especialment entre els joves, amb les seves polítiques pactistes. Pensaven encara que la societat no estava prou avançada, que encaras havia d'aplicar la tàctica pujolista de l'anar fent, però s'ha confirmat que no.

En tot aquest moment històric que ens ha tocat viure crec que tenim un paper molt especial els joves independentistes que vam començar la militància a Maulets o la PUA (després Endavant) a finals dels anys 90. Mantenint-nos insubornables per principis i recelant radicalment de cap gradualisme adormidor hem acabat fent fora a la societat. Avui, en Jaume ha ensenyat sense embuts la declaració de principis de l'esquerra independentista al poble català."

Vilafranca ocupada per la guàrdia civil

<http://blocs.mesvilaweb.com/belzaballa>
Bel Zaballa (Vilafranca del Penedès)

"Vergonyós i patètic. Aquesta tarda la guàrdia civil ha envaït Vilafranca. A sant de què? Demaneu-ho al delegat del govern i al regidor de governació. A les vuit del vespre hi havia convocada una concentració (en què hi han participat un centenar de persones) en suport a Jaume Roure i Enric Stern i en contra de la monarquia espanyola. Una concentració com les desenes que es fan al llarg de l'any i en què no havia de passar ni ha passat res de dolent. Però ja els teniu, furgones i secretes per tots els racons del centre de la vila. Com a mínim una desena de cotxes, i de secretes ni t'explico!"

cup Mataró

Candidatura d'Unitat Popular

la veu del carrer
a l'Ajuntament

<http://mataro.cup.cat>

Fora la simbologia espanyola dels nostres ajuntaments!

Candidatura d'Unitat Popular (CUP)
Ateneu independentista el Cep
Santa Maria, 4
Vilafranca del Penedès
www.cupvila.cat - info@cupvila.cat

cup

Candidatura d'Unitat Popular
Vilafranca del Penedès

Una campanya d'agit-prop a càrrec de l'Estat i dels mitjans del sistema

L'agenda mediàtica, marcada per un "incendiari cregut"

La qüestió de la crema de retrats s'ha convertit en un dels temes de moda per la premsa estatal des que el passat 15 de setembre sortia a la llum pública l'actuació de l'Audiència Nacional contra els encaputxats que cremaren retrats dels reis espanyols.

Tot aquest afer ha estat una nova manifestació del grau de vinculació dels mitjans de comunicació espanyols amb un sistema jurídic i polític que des de fa temps es troba en situació d'involució democràtica. Vista la posterior repercussió mediàtica dels fets, com es pot entendre, doncs, que els fets que estan a l'origen de tot plegat no fossin notícia el mateix dia que tingueren lloc sinó dos dies més tard, quan el PP va llençar la seva campanya agitativa i l'Audiència Nacional va iniciar la seva actuació repressiva?

Atac al rei, atac a la Constitució

La defensa de la institució monàrquica i la deslegitimació dels protagonistes de les accions antimonàrquiques han estat els principals elements de cohesió per tota la premsa d'abast estatal. Dins d'aquest marc interpretatiu, diaris progovernamentals com *El País* o *El Periódico* han promogut la visió que tota la polèmica dels retrats ha estat magnificada per un sector de la dreta amb l'objectiu de debilitar el PSOE i, indirectament, la mateixa corona.

Però els més fervents monàrquics han sorgit, com no podia ser d'una altra manera, de l'ABC i de *La Vanguardia*. El primer ha dedicat més d'un editorial a la qüestió durant les darreres setmanes, però potser la més significativa la publicaven l'últim diumenge de setembre, on titllaven la crema de retrats i bona part de les reaccions suscitant com una "escomesa contra el rei i contra la corona" protagonitzada per "extremistes, fanàtics i separatistes", conclouent que cal interpretar qualsevol atac a la corona com un atac a la Constitució i a la integritat d'Espanya.

La campanya electoral, de fons

Cal dir que diaris com *Le Monde* han contextualitzat els fets en el marc de la campanya electoral que durarà fins

la propera primavera. En el rotatiu francès es destacava la deriva espanyolista de Zapatero, amb el seu projecte de rearticular l'Estat i desactivar les tensions nacionalistes. Segons *Le Monde*, el cas de Jaume Roura és un exemple dels "incidents" que arreu de l'Estat, però especialment a Catalunya i al País Basc, qüestionen aquest projecte.

El rerefons electoral de la qüestió es veu reflectit en un editorial de *La Vanguardia* titulat "*Eso no es catalanismo*" en el qual es denunciava una suposada viscerallització del catalanisme i la suposada "relació ambigua, amable o acomplexada" per part del Govern català, del "nacionalisme moderat a l'oposició" i de determinats mitjans de comunicació respecte l'esquerra independentista, actitud que, diuen, "pagaran cara".

L'esquerra independentista a la premsa

Des de la perspectiva independentista s'ha destacat l'abisme existent entre el silenci mediàtic després de les mobilitzacions de l'Onze de Setembre i el reguitzell d'informacions que ha generat la crema d'uns retrats durant la manifestació de Girona del 13 de setembre.

Des d'un punt de vista estrictament periodístic, no hi ha motius que expliquin perquè no van ser mereixedores d'una sola notícia (tampoc a *l'Avui* o a *El Punt*) les més de 10.000 persones que les CUP, Endavant, Maulets i la CAJEI entre d'altres foren capaces de mobilitzar arreu de la Catalunya central amb motiu de la Diada.

Això contrasta clarament amb com s'ha caracteritzat des de la premsa els protagonistes dels actes antimonàrquics de les darreres setmanes des d'aquesta mateixa premsa.

Davant d'això, un portantveu d'una organització independentista, ha afirmat que "ja sabem que només ens fan sortir als diaris quan passen coses que encaixen amb la imatge criminalitzadora i infantilista que ens volen atribuir". Però un altre es pregunta si, sense voler-ho, "no ens hauran fet un favor, perquè resulta que el *engreïdo treintañero incendiario* de què parlaven a *La Vanguardia* ha caigut molt bé a molta gent".

Joan Teran, Barcelona

"Si cremar una foto del rei és delictu, tots som delinqüents"

Aquesta frase va ser el lema amb el qual es va manifestar l'esquerra independentista del Baix Llobregat a Molins de Rei, tanmateix, és el sentiment de milers de persones que per diverses vies s'han solidaritzat amb en Jaume Roura, especialment aquelles que s'han autoinculpat.

En el moment de tancar edició, Lluís Sales, portaveu d'Alerta Solidària, ha declarat que s'han superat les quatre-centes però que al llarg de la propera setmana s'incrementarà la campanya i s'anunciaran les de diverses personalitats amb rellevància pública. En aquest sentit fins al moment, el filòsof i professor de la Universitat de Girona (UdG) Josep Maria Terricabras; David Castillo, escriptor i responsable de cultura del diari *Avui* i el subdirector d'aquest mitjà, Salvador Cot, han volgut manifestar que "també són antimonàrquics i que reclamen ser processats pel jutge de l'Audiència Nacional espanyola". Per Sales, autoinculpar-se és un "acte de significació pública i solidaritat". D'aquesta manera treu importància al fet que l'Audiència hagi considerat que no tenen transcendència penal. Aquest pronunciament -innecessari segons Sales- el va realitzar el tribunal d'excepció espanyol després que el diputat d'Esquerra Uriel Bertran i el mediàtic sobiranista Hèctor López Bofill s'autoinculpassin obviat la campanya d'Alerta Solidària i del conjunt de l'esquerra independentista. Per Lluís Sales es tracta "d'una actuació oportunista" (Ernest Benach va titllar-ho d'operació de màrqueting) i que en part evidencia "l'esquizofrènia dels militants de base i alguns quadres dels partits progressistes". Precisament, Sales ha volgut destacar que diverses seccions locals d'Esquerra i les seves joventuts s'han adherit a la campanya. A banda de l'Ajuntament de Cardedeu, els propers dies el ple de Banyoles debatirà el suport -fins al moment- als tretze encausats en els diferents processos relacionats amb la crema de retrats reials.

Roura es desvincula de l'oportunisme de Bertran

Dies després de fer-se pública l'autoinculpació d'Uriel Bertran i Hèctor López Bofill, el militant independentista de Banyoles Jaume Roura va escriure una carta oberta per desvincular-s'hi. Roura, militant de l'organització Endavant-OSAN critica una "acció hipòcrita, oportunista i electoralista".

Així mateix es pregunta: "I que no tenen vergonya els dirigents d'ERC? Formen part d'un govern que envia els Mossos d'Esquadra a reprimir l'independentisme i els moviments populars, i ara, per altra banda, se solidaritza?".

Cal recordar, que Bertran i López Bofill són els promotors d'un corrent intern al partit republicà suposadament crític amb el conjunt de la direcció i que ben aviat hauran de presentar-se davant els òrgans de representació de la formació.

Arnau Urgell, Ripoll

UNEIX-TE AL COMBAT!
Independència i Revolució!

CAMELLS FORA!

MAULETS
el jovent independentista revolucionari

Subversió per la Llibertat!

CAJEI
Coordinadora d'Assemblees de Joves de l'Esquerra Independentista